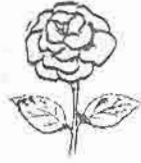

คอลัมน์นี้เด็กอ่านได้ผู้ใหญ่อ่านดี เพื่อ
เป็นข้อคิด และแนวทางในการปฏิบัติ

ไม้รุ้งบสน

“แม่จ๋า แดงหลักหมู”
“แม่ หมูอีกแดง”
“แม่ แดงกัฒหมู”
“แม่ หมูขกแดง”

และ.....

เสียงร้องกรีดร้องแม่ของเด็กทั้งสองฝ่าย ทำให้แม่ของแดงและแม่ของหมู ต้องโผล่หน้าออกมาดู ต่างกระวักกระวาดเข้าไปจับเด็กทั้งสองแยกจากกัน แล้วตรวจเนื้อตัวลูกของเธอว่ามีรอยเพียงใด

“แหมตาย ดุซึเธอ ตาหมูกัฒตายแดงเสียเป็นรอยพันเลย”

“อ้อ แล้วเธอดุซึ ขยายแดงของเธอชกตาหมูเสียจนตาเขวเลย แยมจริง ๆ ลูกเธอ เป็นผู้หญิงซะเปล่าทำนักรเลง”

“อ้าว อ้าว ออย่าพูดอย่างนั้นซึ มันไม่สวยนะจ๊ะเธอ ม้อย่างหรือ เห็นซึตึๆ ว่าลูกตัวมากัฒ ลูกเขาเสียหื้อเลือดเขายังไม่ว่าสักคำเลย ยังจะมว่าลูกฉันซะอีกแฉะ พรรคนกัฒด้วยแฉะเกิดมาไม่เคยเห็น”

“ชะ ชะ หนอยยายบ้า ลูกฉันมันลูกม้พ้อมแม่ ลูกต้องตามกฎหมายัยะ ไม่นอกรตนออกรอยเหมือนคนอื่น ๆ ฉันท้องบองกันมันนะชะยะ”

“เอ๊ะ ยายนมันเรื่องอะไรมาคำฉันทัน อ้อ มีพ่อมีแม่เฮอะ ข้า แม่มันทเอาลูกศิษย์มาเป็นผัวนะเรอะ ยัยให้พูดตึกว่าเสียน้ำลาย”

และ.....

ขณะที่แม่ของเด็กหญิงแดง และ ด.ช. หมู

ของขวัญ

กำลังทำสงครามทำลายกันอยู่นั้น เด็กหญิงชายต่างก็เลี้ยงออกมานอกวง มานั่งลงบนพ่น พรอมทงจ้องแม่ของตนด้วยความตื้นตัน สักครู่เด็กทั้งสองก็หันหน้าเข้าหากัน พรอมทงพูดว่า “แม่ทะเลาะกันใหญ่แล้ว”

“ก็แม่ของหมูนะซึพูดมากจิงเลย แม่ฉะนะขโมโหจะตายก็รู้อยู่แล้ว น่าจะหยุดๆ บ้าง”

“เนน ก็แม่แดงนะซึคำแม่ฉันทัน มันเรื่องอะไรละ”

“เอ๊ะ นายหมู พูดตึๆนะ ออย่ามว่าแม่ฉันทันนะ”

“ทำไมจะว่าไม่ได้ แม่ตัวนะตลาดจิงเลย”

“แม่ตัวซึตลาด ชอบหาเรื่องคนอื่น”

และ.....

ในที่สุดกลายเป็นมวยสองวงเกิดขึ้น มวยระหว่างเด็กคือเด็ก และผู้ใหญ่ต่อสู้ผู้ใหญ่ วงเด็กนั้นก็สู้รุนแรงเท่าไร แต่ผู้ใหญ่ชนะ ทั้งตบทงกัฒทงถบทงถบ แล้วแต่ว่าใครจะทำใครได้แคไไหน เมื่อมีคนมาแยกออกจากกันนั้น ปรากฏว่าทงสองฝ่ายถึงกับทรุดลงกับพ่น ต่างก็ฟกซาดำเขว บวมบุดตามร่างกาย ครางฮ้อฮา

“มันเรื่องอะไรกัน ยายคำไส กับ ยายจิตยาถึงมาพดกัน”

“ก็ทำไมละ นางจิตยา เขามว่าฉันทันว่า เอ้อ... ง่า... ฉันทัน... อ้า... ไม่คัฉะซึ”

(โปรดอ่านต่อหน้า 52)